सर्गः १२ भुजोत्तमाङ्गवाहुल्यादेकोपि धनदानुजः।
दृष्टो सोऽयथा पूर्वोमातृवंश इव स्थितः॥ ८८॥
जितारं लोकपालानां स्वमुखैरर्चितेश्वरं। रामस्तु
लितकैलासं तमरिं बहुमन्यत॥ ८९॥ तस्य स्फुरति
पौलस्त्यः सीतासङ्गमशंसिनि। निचखानाधिक
क्रोधःशरं सव्येतरे भुजे॥ ९०॥

भुजेति। यथा भूतःपूर्वोयथापूर्वः स न भवतीत्ययथापूर्वो निहितबन्धुत्वाद्रक्षः परिवारशून्योऽतएव एकोपिधनदानुजो रावणो भुजानां हस्तानामुत्तमाङ्गानां मस्तकानाञ्च वाहुल्या द्बहुत्वात् विंशतिहस्तत्वाद्दशमस्तकत्वाच्च मातुर्वंशे रक्षःकुले स्थितः सपरिवार इव वभौ॥ ८८॥ जेतारमिति। रामो ऽरातिं शत्रुं रावणं वहु अधिक ममन्यत सम्भावयामास किं० अ० लोकपालानामिन्द्रादीनां जेतारं जयशीलं पु० किं० अ० स्वस्यात्मनो मुखैः शिरोभिरर्चितेश्वरं पूजितशिवं पु० किं० अ० तुलित उत्क्षिप्तः कैलासो येन तं॥ ८९॥ तस्येति। पौल स्त्यो रावणस्तस्य रामस्य सव्येतरे वामभिन्ने दक्षिणे भुजे हस्ते शरं वाणं निचखान निखातवान् किं० पौलः अधिकः क्रोधो यस्य सः किं० भुजे स्फुरति चलति अत एव सीतायाः सङ्गमं शंसति सूचयति तस्मिन्पुरुषदक्षिणाङ्गकम्पस्य शुभसूचित्वात्॥ ९०॥